

Εισαγωγή

Για ένα κίνημα των ίδιων των ανέργων ενάντια στην ανεργία του Σταθάτου Χάρη

(Δεκέμβρης 1998)

Με τον τεράστιο αριθμό των ανέργων και την συνεχή τους αύξηση στην Ελλάδα και σε ολόκληρη την Ευρώπη (όπου υπολογίζεται ότι ξεπέρασαν τα 30 εκατομμύρια), η ανεργία αποτελεί σήμερα το πρωταρχικό και πιο επικίνδυνο πρόβλημα όλων των εργαζομένων. Πέρα από την εξαθλίωση που αντιπροσωπεύουν αυτοί οι αριθμοί για τους ίδιους του άνεργους (που αποκτάει ακόμα πιο τεράστιες ποσοτικές διαστάσεις αν συνυπολογιστούν και τα μέλη των οικογενειών τους που στερούνται μαζί τους όσα τους εξασφάλιζε η χαμένη εργασία), αποτελούν και τεράστια απειλή για το σύνολο του εργατικού κινήματος και τις κατακτήσεις του.

Η έκπτωση των δικαιωμάτων που υποχρεώνονται να κάνουν οι εργάτες και οι νέοι κάτω από την πίεση της ανάγκης για εξασφάλιση κάποιας δουλειάς, η αποδιοργάνωση και η εξατομίκευση που προκαλεί η απομάκρυνση (ή και η απειλή της) από το χώρο δουλειάς και η απελπισία της στέρησης πόρων επιβίωσης που συνεπάγεται, είναι οι πρώτες διαλυτικές και καταστροφικές συνέπειες της ανεργίας που αποδυναμώνουν την προσπάθεια αντίστασης στην άγρια επίθεση του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων του και που δημιουργούν τις απειλητικές προϋποθέσεις εξάπλωσης του ρατσιστικού δηλητηρίου και άλλων αντιδραστικών αντεργατικών επιδιώξεων.

Για τους λόγους αυτούς, είναι αυτονόητο, πιστεύουμε, ότι ο αγώνας ενάντια στην ανεργία, πρέπει να βρεθεί στο κέντρο της δραστηριότητας και δράσης κάθε επαναστάτη μαρξιστή, κάθε αγωνιστή του εργατικού και σοσιαλιστικού κινήματος.

Σήμερα ζούμε στην εποχή της πιο βαθιάς σήψης του καπιταλιστικού συστήματος που γεννάει και την ανεργία. Γι' αυτό είναι και η πιο επίκαιρη εποχή για το επαναστατικό Μεταβατικό πρόγραμμα της 4ης Διεθνούς που στο κέντρο του έχει την πάλη για την ανεργία.

Το αίτημα για κινητή κλίμακα των ωρών εργασίας, με άμεση εφαρμογή του 35ωρου χωρίς καμιά μείωση των αποδοχών, η απαίτηση για δημόσια έργα που θα βελτιώσουν την ζωή των εκμεταλλευομένων και θα δώσουν δουλειά στους άνεργους, η διεκδίκηση για καταβολή ολόκληρου μισθού σε κάθε άνεργο είναι μερικές από μια σειρά επίκαιρων διεκδικήσεων ή ενεργειών που θα μπορούν να ανακουφίζουν λίγο την εξαθλίωση της ανεργίας και να αντισταθμίζουν τις διαλυτικές της συνέπειες πάνω στο εργατικό κίνημα και την κοινωνία. Όμως, η διατύπωση των αιτημάτων από μόνη της, όσων δίκαιων και σωστών κι αν είναι, δεν μπορεί να προσφέρει τίποτα αν δεν εξασφαλιστεί ο τρόπος κατάκτησης τους. Άλλωστε πολλά από αυτά τα αιτήματα μπορούμε να τα βρούμε γραμμένα ακόμα και στα προγράμματα όλων των αριστερών "καθεστωτικών" κομμάτων και των συνδικαλιστικών παρατάξεων τους που στην πράξη κάνουν ότι μπορούν για να καθλώσουν και να ακινητοποιήσουν τους εργαζόμενους για την εξυπηρέτηση των αναγκών του κεφαλαίου. Η κατάκτηση αυτών των διεκδικήσεων και η αποτελεσματική πάλη ενάντια στην ανεργία δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο με την ανάπτυξη και την οργάνωση του κινήματος των ιδίων των ανέργων. Το κίνημα αυτό σε συνδυασμό με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα είναι η μόνη δύναμη που μπορεί πραγματικά να επιβάλλει την υλοποίησή τους.

Το ζητούμενο, λοιπόν, για τους επαναστάτες μαρξιστές είναι ο τρόπος και η δραστηριότητα που πρέπει να αναπτύξουν για να συμβάλουν και να βοηθήσουν στην κινητοποίηση των ιδίων των ανέργων, στην οργάνωση κινήματος, ανεξάρτητου από τις ποδηγετήσεις των κομματικών υπαλλήλων της σημερινής ηγεσίας των συνδικαλιστικών οργάνων. Επιβάλλεται το συντομότερο να αρχίσει, με τις έστω και περιορισμένες δυνάμεις που διαθέτουμε σήμερα, μια υπομονετική και συνεχή δραστηριότητα μέσα στις τάξεις των εργαζομένων και των ανέργων, προβάλλοντας τις θέσεις του επαναστατικού μαρξισμού για την ανεργία και προωθώντας τις προτάσεις μας που ανταποκρίνονται στις ανάγκες των ανέργων.

Καμιά "συνεργασία" και κανένα "μέτωπο" με γραφειοκράτες ρεφορμιστές των συνδικαλιστικών μηχανισμών δεν μπορεί να υποκαταστήσει μια τέτοια δραστηριότητα για το κίνημα των ανέργων. Αντίθετα, αν κάποιες τέτοιες "συνεργασίες" που μπορούν ίσως να υπάρξουν, δεν γίνονται αυστηρά μέσα στα πλαίσια και τους σκοπούς αυτής της δραστηριότητας, τότε καταλήγουν να πετυχαίνουν το αντίθετο από αυτό που επιδιώκουν. Να βρούμε, λοιπόν, με ποιο τρόπο, όλοι εμείς που θέλουμε να λεγόμαστε τεταρτοδιεθνιστές προλεταριακοί επαναστάτες μαρξιστές, θα καταφέρουμε να ξεπεράσουμε τον στείρο ανταγωνισμό των μικρομάγαζων με τις εντυπωσιακές ταμπέλες και να αναλάβουμε κοινή δράση για την οργάνωση της πάλης των εργατών, ντόπιων και αλλοεθνών και της νεολαίας ενάντια στη γάγγραινα της ανεργίας.

Στα πλαίσια αυτού του προβληματισμού και της αναζήτησης πιστεύουμε ότι θα βοηθήσει σημαντικά παλιούς και νέους συντρόφους η ανάγνωση του άρθρου του Παντελή Πουλιόπουλου που δημοσιεύτηκε στον "ΣΠΑΡΤΑΚΟ" αρ. 18 του Δεκέμβρη 1931.

Μερικοί ίσως πουν ότι αυτά πια "είναι παλιά" και ότι σήμερα "έχουν αλλάξει οι συνθήκες".

Για το ότι οι συνθήκες έχουν αλλάξει θα συμφωνήσουμε απόλυτα. Σήμερα είναι πολύ χειρότερες από αυτές του 1931 με βάση τις οποίες έγραψε το άρθρο ο Π. Πουλιόπουλος.

Ωστόσο θα ήταν πολύ ενδιαφέρον και θα βοηθούσε αρκετά να υπήρχε κάποια γραφτή ανάλυση που να εξηγούσε ποιες ακριβώς συνθήκες δεν ανταποκρίνονται στις προτάσεις που

υποστηρίζει το άρθρο αυτό. Μέχρι τότε όμως πιστεύουμε ότι οι ιδέες και οι προτάσεις που διατυπώνει ο Π. Πουλιόπουλος για την ανεργία είναι εντελώς επίκαιρες και αποτελούν φάρο για τον δικό μας προσανατολισμό.

Σταθάτος Χάρης (Δεκέμβρης 1998)

Παντελής Πουλιόπουλος Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ

Δημοσιευμένο στον "ΣΠΑΡΤΑΚΟ" Αριθ. 18, Δεκέμβρης 1931

Αναδημοσιευμένο (ένθετο) στην «Εργατική Δημοκρατία» Τ. 17/17-12-1998

I

Ο αριθμός των ανέργων, ολοκληρωτικά ή μερικά ανέργων, αυξήθηκε στην Ελλάδα τον τελευταίο χρόνο, με ταχύτητα καταπληκτική. Σήμερα δεν αγκαλιάζει μόνο προλετάρους. Το κύμα της ανεργίας παρασέρνει ομαδικά μεσαία στρώματα μικροαστούς, (υπαλλήλους και μορφωμένους ελευθέρων επαγγελματιών) που απαθλιώνονται από την εντεινόμενη οικονομική κρίση.

Έτσι οι άνεργοι στη χώρα μας μ' όλο που ακριβή στατιστικά δεδομένα λείπουν είναι έξω από κάθε αμφιβολία ότι ξεπερνάνε τις 180.000. Κοντά 1.000.000 άνθρωποι στην Ελλάδα πεινούν κι έχουν χάσει τη μοναδική πηγή της ζωής τους την εργασία.

Το κυριότερο γνώρισμα της τωρινής ανεργίας είναι η χρονιότητά της, η ανικανότητα του συστήματος να δώσει στις μάζες αυτές των πεινασμένων οποιοδήποτε πόρο ζωής. Όπως σ' όλο τον κόσμο συμβαίνει για τα εκατομμύρια των πεινασμένων ανέργων έτσι και στη χώρα μας δε χρειάζεται η προπαγάνδα των κομμουνιστών για να δουν οι δεκάδες χιλιάδες των

ανέργων ότι αν το καπιταλιστικό σύστημα δεν εξαφανιστεί, θα μένουν στο λιθόστρωτο για πολύν καιρό. Το κίνημα των ανέργων είναι κατ' εξοχήν επαναστατικό κίνημα. Η μελέτη και εφαρμογή των καλύτερων μεθόδων και μορφών για την οργάνωση και τη διεύθυνση του κινήματος των ανέργων είναι στη σημερινή περίοδο ένα από τα κεντρικά και τα πιο σπουδαία καθήκοντα που μπαίνουν στο επαναστατικό κόμμα του προλεταριάτου.

Στο πεδίο αυτό το Κ.Κ.Ε. βρίσκεται ακόμα στο στάδιο των πρώτων ψηλαφημάτων και του πρωτογονισμού. Η σταλινική γραφειοκρατία το εμπόδισε να επωφεληθεί στην πραχτική του την πλούσια πείρα από το επαναστατικό κίνημα των άλλων χωρών.

Μέχρι σήμερα καμιά από τις σταλινικές διοικήσεις του κόμματος δεν απασχολήθηκε ξεχωριστά με το πρόβλημα αυτό. Είναι χαρακτηριστικό ότι, έξω από κάποιες λίστες αιτημάτων ανέργων συνταγμένες αυθαίρετα κάθε τόσο, δεν υπάρχει ένα ντοκουμέντο στο Κ.Κ.Ε., που να εξετάζει σε όλο το πλάτος τις επιδιώξεις, τις μεθόδους και τις μορφές οργάνωσης και κινητοποίησης των ανέργων.

Η Ελλάδα είναι από τις χώρες που δεν έχουν μια οργανωμένη κρατική ασφάλιση κατά της ανεργίας. Ο μόνος ασφαλιστικός οργανισμός κατά της ανεργίας που υπάρχει, το ΤΑΚ, εσημείωσε κατά το δεκάχρονο διάστημα της ύπαρξής του μια διαρκή ελάττωση του αριθμού των ασφαλισμένων, του ποσού των βοηθημάτων και της χρονικής διάρκειας των χορηγημάτων τους. Η ελάττωση αυτή της άλλωστε αρχικά εντελώς αστείας ασφάλισης των καπνεργατών(*), ήρθε σε μια νέα απόδειξη ότι το ίδρυμα αυτό είναι καθαρό κατασκεύασμα κοινωνικοπολιτικής αγυρτείας και εμπαιγμός στους καπνεργάτες.

Οι τελευταίες αποφάσεις της βενιζελικής κυβέρνησης “ανακούφιση των πτωχών και ανέργων κατά τους χειμερινούς μήνες” σε συνδυασμό με τις κυνικότατες δηλώσεις του Βενιζέλου στον Παρνασσό, - εκκάλεσε τους καπιταλιστές να συμμετάσχουν στους εράνους ασφαρίζοντας έτσι τα κεφάλαιά τους από τον κίνδυνο της κοινωνικής επανάστασης, όπως ακριβώς ασφαλίζουν τις αποθήκες τους από τον κίνδυνο της φωτιάς - φανερώνουν ότι καμιά σοβαρή προσπάθεια δεν πρόκειται να γίνει από το αστικό κράτος για την αντιμετώπιση της ανεργίας και ότι όλη η διετής μέχρι σήμερα φιλολογία γύρω από τα νομοσχέδια των κοινωνικών ασφαλίσεων, είναι προορισμένη να μείνει μια καθαρή βενιζελική δημαγωγία. Ρητά το υπουργικό συμβούλιο απέκλεισε το ενδεχόμενο μιας κρατικής οργάνωσης της πρόνοιας για τους ανέργους και παρέπεμψε την όλη υπόθεση στην ιδιωτική φιλανθρωπία και στους δήμους.

Έτσι η δυστυχία των χιλιάδων πεινασμένων σκλάβων του ελληνικού κεφαλαίου, όχι μόνο δεν πρόκειται να βρει την παραμικρή ανακούφιση, αλλά θα γίνει το αντικείμενο του ανερευθιάστου φαρισαϊσμού των χορτάτων πλουτοκρατών και των μεγαλοκυριών τους, που στις ημέρες των “αγίων εορτών” θα βρουν την ευκαιρία να απασχοληθούν με το σπορ της φιλανθρωπίας.

Η γοργή οργάνωση της επαναστατικής πάλης των ανέργων για την επιβολή των αμέσων διεκδικήσεών τους και ενάντια στο σύστημα της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και καταπίεσης, είναι η μόνη απάντηση στην ψευτοφιλάνθρωπο μασκαράτα των καρχαριών του κεφαλαίου, που για να σώσουν τα εκατομμύριά τους είναι έτοιμοι να προσφέρουν μερικά εκατοστά για ασφάλιστρα.

Πώς θα οργανώσουμε κάτω από τη σημαία κοινών σκοπών τη στρατιά των ανέργων και πώς θα σφυρηλατήσουμε έναν αδιάσπαστο συμμαχικό δεσμό της άνεργης μάζας με την εργαζόμενη μάζα του προλεταριάτου- να το γενικό καθήκον που βάζει μπροστά στο επαναστατικό κόμμα η κρίση της ανεργίας.

Πρώτα απ' όλα το καθήκον αυτό μας επιβάλλει να χαράξουμε ένα σαφέστατο και καλά μελετημένο πρόγραμμα διεκδικήσεων για τους ανέργους. Στον εμπαιγμό της ιδιωτικής φιλανθρωπίας που ζητεί να διαφθείρει την ταξική συνείδηση του πεινασμένου άνεργου με την υποκριτική ελεημοσύνη των εκμεταλλευτών θα αντιτάξουμε ένα επαναστατικό πρόγραμμα διεκδικήσεων. Το χαρακτηριστικότερο στη σημερινή κατάσταση είναι ότι ενώ από τη μια μεριά οι αποθήκες και τα καταστήματα είναι γεμάτα από τρόφιμα και είδη καθημερινής ανάγκης, οι μάζες δεν έχουν ούτε τα απολύτως αναγκαία για τη ζωή τους. Να γιατί μόνο επαναστατικά συνθήματα για τους ανέργους ανταποκρίνονται στη σημερινή οικονομική κατάσταση:

Υποχρεωτική ασφάλιση όλων των ανέργων με έξοδα των επιχειρήσεων και του καπιταλιστικού κράτους. Ασφάλιση όχι μόνο για τους προλετάριους άνεργους αλλά και για όλα τα εργαζόμενα μεσαία και μικροαστικά στρώματα που καταστραφήκανε από την κρίση και έμειναν χωρίς πόρο ζωής και δουλειά. Η καμπάνια γύρω από το βασικό αυτό σύνθημα πρέπει ν' αγκαλιάσει όλη τη μάζα των δυστυχισμένων, να φωτίσει τη συνείδησή τους με το παράδειγμα της Σοβιετικής Ρωσίας όπου έχει κιόλα πραγματοποιηθεί το σύνθημα αυτό.

Διεύθυνση των ασφαλιστικών οργανισμών από τους ίδιους τους ασφαλισμένους κι όχι από όργανα της καπιταλιστικής τάξης. Πληρωμή ολάκερου μισθού σ'όλους τους ανέργους για όλο το χρόνο της ανεργίας. Οι αντιρρήσεις που αντιτάξανε σ'αυτό το σημείο μερικοί ξένοι σύντροφοι, λόγου χάρη στην Αυστρία, πως ακόμα και οι εργάτες αντιστέκονται σ'ένα τέτοιο σύνθημα γιατί βλέπουν την αδυναμία του κράτους να το ικανοποιήσει, είναι προφανώς αντανάκλαση επιρροής ρεφορμιστικής. Αν είναι σωστό και δίκαιο το αίτημα του εργαζόμενου να του εξασφαλίσει η κοινωνία την ίδια υλική βάση της ζωής ακόμη και για τις ημέρες που ανεξάρτητα από τη θέλησή του δεν εργάζεται, και αν παράλληλα το αστικό κράτος και η αστική κοινωνία δεν είναι σε θέση να ικανοποιήσει τη στοιχειώδη αυτή απαίτηση ζωής των εργαζομένων- τούτο δεν αποδειχνει παρά μόνον ότι η αιχμή του προγράμματος των διεκδικήσεων των ανέργων πρέπει να στραφεί ενάντια σ'αυτές τις βάσεις του συστήματος.

Καμιά διάκριση από την άποψη της ασφαλιστικής προστασίας ανάμεσα σε ανέργους ολοκληρωτικούς και ανέργους μερικούς (εργαζόμενους κατά εποχές του έτους ή κατά λειψές εργάσιμες ημέρες). Εφτάωρο ή σαραντάωρη εργάσιμη εβδομάδα για τους ενήλικους, εξάωρο ή τριακοντάωρη εβδομάδα για τους ανήλικους και για τις ανθυγιεινές επιχειρήσεις. Πρόγραμμα για την εκτέλεση ευρύτατου δικτύου έργων με το σκοπό να βρεθεί εργασία για τους ανέργους.

Μέσα στα πλαίσια των ζωτικών αυτών διεκδικήσεων, το κίνημα των ανέργων μπορεί και πρέπει να βάλει μπροστά του μια σειρά από ποικίλες μερικότερες διεκδικήσεις, προσαρμοσμένες στις τοπικές κάθε φορά συνθήκες. Οι διεκδικήσεις αυτές, όπως πείρα διεθνής, απόδειξε, μπορούν να επιβληθούν και πραγματικά να δώσουνε μια προσωρινή και μερική ανακούφιση στη μιζέρια της άνεργης μάζας, μέσα στο καπιταλιστικό καθεστώς, αν αποφασιστούν δημοκρατικά από την ίδια τη μάζα των ανέργων, χωρίς γραφειοκρατική από

τα άνω επιβολή, κι αν γύρω απ' αυτές εξαπολυθούν οργανωμένες μαζικές κινήσεις που αληθινά να πιέζουν και να γεμίζουν με ταξικό δέος τα κρατικά, κοινοτικά και εργοδοτικά όργανα. Στην Πρωσία, στην Τσεχοσλοβακία, πρόσφατα ακόμα στη Φιλαδέλφεια της Βορείου Αμερικής, στη Θουριγγία κ.α., η διαδήλωση (η αληθινά κι όχι χάρτινα μαχητική) της μάζας των ανέργων με τα γυναικόπαιδά τους και με επικεφαλής κομμουνιστές, μπροστά στα συνεδριάζοντα σώματα των βουλών ή των κοινοτικών συμβουλίων εξανάγκασε πραγματικά στην άμεση ψήφιση εκατοντάδων εκατομμυρίων κονδυλίων, στην παραχώρηση δωρεάν θερμαντικών, φωτιστικών κλπ υλών στην ίδρυση δημοσίων εστιατορίων και άλλων επιχειρήσεων για τους ανέργους. Θα ήταν πολύ διδαχτικό αν οι συντάχτες του "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ" εφρόντιζαν, αντί για τα άναρθρα φληναφήματα που γεμίζουν εδώ και ένα μήνα το φύλλο, να δημοσιεύανε τα ζωντανά παραδείγματα των τέτοιων κατακτήσεων από το κίνημα των ανέργων στις άλλες χώρες, που ανακοινωθήκανε στην ειδική Κομμουνιστική Συνδιάσκεψη της Πράγας τον περασμένο Σεπτέμβρη.

Παραδειγματικά θα μπορούσαμε να υποδείξουμε σειρά από μερικότερες διεκδικήσεις, που, ανάλογα με τις ειδικές συνθήκες του τόπου ή της στιγμής και ανάλογα με την έκταση ή το βάθος της κρίσης της ανεργίας, θάπρεπε να μελετηθούνε και με πολιτική περίσκεψη να λανσαριστούνε από τους κομμουνιστές στις διάφορες πόλεις της Ελλάδος και στα χωριά: Άμεσα και εφάπαξ βοηθήματα. Πληρωμή μερική και ολοκληρωτική ενοικίων, φωτιστικής, θερμαντικής ύλης, νερού κλπ. Παραχώρηση δωρεάν ορισμένων ποσοτήτων τροφίμων με διανομή και έλεγχο από τις ίδιες επιτροπές των ανέργων. Παραχώρηση σε ανέργους μικροβιοτέχνες δωρεάν πρώτων υλών, λόγου χάρη ξυλείας, κατάσχεση και διανομή αποθηκευμένων χονδρικών ποσοτήτων τροφίμων, ρούχων, υποδημάτων και άλλων ειδών πρώτης ανάγκης κάτω από τη διεύθυνση της επιτροπής ανέργων και γενικά όλες οι μορφές της λεγόμενης "Κόκκινης Αυτοβοήθειας" (Σε πολλά μέρη της Γερμανίας κατά μάζες οι άνεργοι έμπαιναν σε μεγάλα εστιατόρια, έτρωγαν και παρέπεμπαν τον εστιάτορα στο ταμείο του κράτους και του δήμου. Αλλού τα συνθήματα της "Κόκκινης Αυτοβοήθειας", και χωρίς να πραγματοποιηθούν άμεσα, βρήκανε τεράστια απήχηση μέσα στις μάζες των ανέργων όπως λ.χ. η κατάσχεση των μεγάλων κτιρίων, επαύλεων, μοναστηρίων και η εγκατάσταση σ' αυτά των ανέργων, η κατάσχεση εκατό στα εκατό της περιουσίας και των εισοδημάτων των καταχραστών κερδοσκόπων του πολέμου εκατομμυριούχων κλπ.)

Ιδιαίτερη προσοχή απαιτεί ο καταρτισμός σε κάθε περιφέρεια του καταλληλότερου προγράμματος για τα δημόσια έργα. Φυσικά είναι καθαρή ουτοπία η εξεύρεση εργασίας για όλους τους ανέργους με τέτοιου είδους έργα μέσα στο καπιταλιστικό καθεστώς. Αλλά η αξία των συνθημάτων της κατηγορίας αυτής για την κινητοποίηση των ανέργων είναι πολύ μεγάλη: Κατασκευή ορισμένου αριθμού και είδους σπιτιών μέσα σε ορισμένο χρόνο, επεκτάσεις σιδηροδρομικών δικτύων, έργα αρδευτικά, διοχετευτικά ποταμών και αντιπλημμυρικά, κατασκευή λαϊκών νοσοκομείων, παιδικών σταθμών, γυμναστηρίων κλπ. Το πρόγραμμα για τα έργα αυτά πρέπει να είναι σαφέστατο, πιστευτό και κατανοητό από τις μάζες και ως προς τις πηγές των απαιτούμενων κεφαλαίων: Διαγραφή από τον προϋπολογισμό όλων των πολεμικών δαπανών και των δαπανών για την αστυνομία. Ελάττωση των μισθών και των συντάξεων των ανωτέρων υπαλλήλων. Κατάργηση κάθε επιχορήγησης για την εκκλησία και τα θρησκευτικά ιδρύματα. Αύξηση της φορολογίας στους εκατομμυριούχους. Παράλληλα με τις διεκδικήσεις αυτές πρέπει το πρόγραμμα του κινήματος των ανέργων να περιλάβει και άλλες μικρότερες βοηθητικές διεκδικήσεις σχετικές με την αύξηση του αριθμού των ανέργων, όταν απολύουν προσωπικό οι επιχειρήσεις.

Η μεγαλύτερη από τις αδυναμίες του κινήματος των ανέργων σ'όλες τις χώρες, που πρέπει να προσεχτεί από τους έλληνες κομμουνιστές, είναι η ολότελα ανεπαρκής απασχόληση με τις μερικότερες αυτές καθημερινές διεκδικήσεις για τις πιο παραμικρές ανακουφίσεις των ανέργων. Οι κομμουνιστές θα μπορέσουν να οδηγήσουν τη στρατιά των ανέργων στην πάλη για την πολιτική εξουσία μόνο όταν θάνε σε θέση επιτυχώς να διευθύνουν τους καθημερινούς αγώνες για τα πιο μικρά συμφέροντα των ανέργων.

III

Στο πεδίο των οργανωτικών μορφών του κινήματος των ανέργων πολλά έχουμε να διδαχθούμε από την πείρα των βουλγάρων συντρόφων. Μέχρι σήμερα εξακολουθούμε να επιμένουμε στο αρχικό τους λάθος που αυτοί από καιρό αναγνώρισαν: Δεν οργανώνουμε την πάλη των ανέργων με επιτροπές εκλεγμένες από συνελεύσεις των ίδιων των ανέργων. Περιοριζόμαστε σε μια, αποτυχημένη κι αυτή, οργάνωση της πάλης εναντίον της ανεργίας με πρόχειρες και αλληλοδιάδοχα διαλυμένες και ανασυντασσόμενες επιτροπές από τα άνω διορισμένες, που τις περισσότερες φορές αποτελούνται από μη άνεργους στην πλειοψηφία. Πρέπει αποφασιστικά και με σαφήνεια να χαρακτηί το γρηγορότερο ένα πλάνο οργάνωσης των ίδιων ανέργων. Οργάνωσης κατά συνοικίες στις μεγάλες πόλεις, μ' ακριβώς καθορισμένα όρια. Το κέντρο της συνοικίας να γίνει η μόνιμη έδρα του διευθυντικού οργάνου της πάλης των ανέργων, μιας επιτροπής ανέργων που θα εκλέγεται από γενική συνέλευση των ανέργων της συνοικίας και θα καταγράφει σε ειδικό δελτίο, μ' όλες τις λεπτομέρειες οικογένειας, εργασίας κλπ. τον κάθε άνεργο, θα παρακολουθεί τις μεταβολές του, θα τον βοηθάει σε κάθε αίτηση και προσφυγή του στις κοινοτικές και δημόσιες αρχές κλπ., και γενικά θα συνδέεται αναπόσπαστα με την καθημερινή ζωή, δυστυχία και πάλη της ανεργής μάζας. Οι επιτροπές αυτές θα εξασφαλίσουν και τον απαραίτητο δεσμό του κινήματος των ανέργων με τα συνδικάτα, με τους εργαζομένους στο εργοστάσιο και με το Κ.Κ.

Είναι ακατανόητη η δημιουργία και η ανάπτυξη μαζικού κινήματος ανέργων με την ηλίθια αιρετική αρχή που επικράτησε στο κόμμα μας να διορίζουμε στις επιτροπές ανέργων γραφειοκρατικά, μέλη του κόμματος και των επαναστατικών συνδικάτων, που δεν έχουν περιβληθεί με το κύρος της εκλογής από τους άνεργους τους ίδιους και δε βγαίνουν από τους κόλπους τους. Η πιο πλατειά εφαρμογή του ενιαίου, μετώπου ειδικότατα στο κίνημα των ανέργων είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχία των σκοπών. Αδιάφορο αν ανήκουν ή σε πιο σωματείο ανήκουν, ή αν είναι οπαδοί ή εχθροί ή ουδέτεροι προς το Κ.Κ., όλοι οι άνεργοι ανεξαιρέτα πρέπει να τραβηχτούν στους οργανωτικούς σχηματισμούς των, και απεριορίστα στις συνελεύσεις τους, να αποφαινόνται για τις επιδιώξεις τους και να εκλέγουνε και ελέγχουνε τις επιτροπές τους.

Η σταλινική μηχανικότητα στο πεδίο αυτό με το σεχταρισμό της οδήγησε σε τόσο γοερά σφάλματα, που και οι ίδιοι οι γραφειοκράτες της Διεθνούς αναγκάστηκαν να τα ομολογήσουν στην προαναφερόμενη Συνδιάσκεψη της Πράγας. Αναφέρω ένα κομμάτι μόνον από το λόγο του εισηγητή Ούλτριχτ:

“Στην πραγματικότητα όλες οι επιτροπές ανέργων α) εκλεχτήκανε από ελάχιστο αριθμό ανέργων, β) περιλαμβάνουν σχετικώς λίγους εργάτες, γ) πολύ λίγους εκτός κόμματος σοσιαλδημοκράτες και χριστιανοσοσιαλιστές εργάτες, κι αυτό είναι η μεγαλύτερη απόδειξη ότι ταχτική του ενιαίου μετώπου εφαρμόστηκε αθλιότατα στο κίνημα των ανέργων .... Όταν περιορίσουμε το δικαίωμα της συζήτησης και της απόφασης στους ανέργους, τότε οι επιτροπές ανέργων θα είναι αιρετικοί και απομονωμένοι από τις μάζες σχηματισμοί. Γι αυτό τονίζουμε ξεχωριστά πως πρέπει με την πιο πλατειά δημοκρατία να τραβήξουμε όλη τη μάζα των ανέργων, αδιάφορο από το σε πιο συνδικάτο είτε σε πιο κόμμα ανήκει. Και να της δώσουμε όλα τα δικαιώματα της συζήτησης, της απόφασης και της ευθύνης μαζί μας”
Λίγα λόγια για τις μορφές πάλης.

Πλουσιότατο είναι το κίνημα των ανέργων διεθνώς σε πρότυπα τέτοιων μορφών πάλης .Το κλασικότερο και το σπουδαιότερο είναι η μαζική διαδήλωση και η πορεία των πεινασμένων. Τέτοιες είναι ακόμη οι συγκεντρώσεις και τα συλλαλητήρια μπροστά στις βουλές και στα κοινοτικά ιδρύματα. Η κυριότεροι αιτία της αποτυχίας όλων των ομαδικών εκδηλώσεων των ανέργων που έγιναν μέχρι σήμερα στη χώρα μας είναι η αδυναμία που δείξαμε να προσελκύσουμε, μαζί με τους ανέργους σε μια κίνηση συμπαθείας ή και ενεργούς συμμετοχής, και μεγάλη μάζα των εργοστασίων των βιοπαλαιστών, του μικροαστικού πληθυσμού που κι αυτός βρίσκεται κάτω από το μαστίγιο της κρίσης και της εξαθλίωσης. Θα έχει όμως τεράστια σπουδαιότητα για την κατοπινή πρόοδο του κινήματος των ανέργων μια ας είναι και μικρή, γενικής φύσεως επιτυχία που θα καταφέρουμε με τη μαζική πίεση μιας διαδήλωσης των ανέργων. Φωτεινά παραδείγματα μας έδωσαν οι άνεργοι της Βεινερ Νόιστατ, και προχτές ακόμα οι άνεργοι στη Φιλαδέλφεια της Βορείου Αμερικής, που με μια φαρδιά καμπάνια σ’ όλο τον πληθυσμό και κινητοποίηση τους επιβάλανε με τη μαζική τους πίεση και βία την έκπτωση της τιμής του ψωμιού (από 8 σε 6 σεντς- για μερικές μέρες πολιορκήσανε με τα γυναικόπαιδα τους τα πρατήρια ψωμιού και τα μεγάλα αρτοποιεία). Μια σπουδαία και πολύ σκόπιμη μέθοδος κινητοποίησης είναι ακόμη η συγκέντρωση των γυναικόπαιδων μπροστά στα δημοτικά ιδρύματα. Πρέπει με επιμονή να καταφέρουμε ώστε τα γυναικόπαιδα που διαδηλώνουν, να μην απομακρύνονται παρ’ όλες τις αντιστάσεις από τη συγκέντρωση, να πολιορκούν κυριολεκτικά τους δρόμους και έτσι να βοηθούν τους ανέργους στη μαχητική επιβολή των διεκδικήσεών τους. Στην Αγγλία μεγάλη επιτυχία ως μέθοδος ζύμωσης των ανέργων είχαν οι καμπάνιες των εγγράφων αναφορών που θαρρώ ότι και από μας θα έπρεπε να χρησιμοποιηθεί σε μεγάλη κλίμακα.

Η καλλιέργεια του μαχητικού κινήματος ανάμεσα στους ανέργους και η αποφασιστική διεύθυνσή του από τους κομμουνιστές μπορεί κατά τις περιπτώσεις να φέρει ακόμη πιο άμεσα και πιο χειροπιαστά αποτελέσματα, όπως λόγου χάρη η ματαιώση της εκτέλεσης αποφάσεων περί εξώσεως κατά ανέργων που δεν είχαν να πληρώσουν το νοίκι τους: Η μάζα των ανέργων της συνοικίας με τα γυναικόπαιδα της φτωχολογιάς περικυκλώνουνε τον κλητήρα και τους ανθρώπους της έξωσης και τους αναγκάζουνε και βάλουνε πάλι τα πράγματα του “δύστροπου μισθωτή” στο σπίτι.

Ιδιαίτερη σημασία πρέπει να δοθεί από σήμερα και πέρα στην κινητοποίηση των δυνάμεών μας ενάντια στις διάφορες ψευτοφιλάνθρωπες επιτροπές που θ’ αρχίσουν να γυρίζουνε στους δρόμους για να περιφέρουν το δίσκο της κοινωνικοπολιτικής διαφθοράς και υποκρισίας και θα κάνουν έρανο δήθεν υπέρ των ανέργων. Όχι μόνοι ιδεολογική καμπάνια να οργανωθεί συστηματικά ενάντια στο είδος αυτό της καπιταλιστικής αγυρτείας αλλά και μαζικά στις συνοικίες πρέπει να οργανώνουμε την αποδοκιμασία και το γιουχάισμα των διαφόρων πρακτόρων της, συνειδητών και ασυνειδητών θηλυκών ή αρσενικών.

Επί τέλους το πρόβλημα της ανεργίας φέρνει μπροστά μας μια απ' τις σημαντικότερες όψεις του φασιστικού κινδύνου στη χώρα μας. Η προσπάθεια των φασιστικών οργανώσεων να αποκτήσουνε μια μαζική βάση σ' όλες τις χώρες στήνει τις δημαγωγικές της παγίδες γύρω και από τη δυστυχημένη μάζα των ανέργων. Εμφανέστατα η προσπάθεια αυτή εκδηλώθηκε στη Θεσσαλονίκη από τα Ε.Ε.Ε. Στο διάστημα της τελευταίας υποδηματεργατικής απεργίας όχι μόνο ένοπλες απεργοσπαστικές ομάδες οργάνωσαν με τη βοήθεια και την ανοχή της αστυνομίας, όχι μόνο προκηρύξεις προς τους απεργούς εξέδωσαν για να σταματήσουν τον αγώνα τους "έν ονόματι της οικογενείας, της θρησκείας, και της πατρίδος" αλλά και μετά την κτηνώδη κατάπιξη τη απεργίας, τράβηξαν έναν αριθμό ανέργων και με τη βοήθεια των εργοδοτών η οργάνωση αυτή ζητεί να πάρει στα χέρια της το αποκλειστικό προνόμιο της τοποθέτησης των ανέργων. Θα ήταν εγκληματικό να μην αντιμετωπίσουμε με συγκεκριμένη δράση στο πεδίο αυτό τον κίνδυνο του φασιστικού επηρεασμού των ανέργων. Οι αντιπολιτευτικές ομάδες της Θεσσαλονίκης τόσο μέσα στο Κέντρο από τέσσερις μήνες τώρα (τελευταία ολομέλεια) όσο και κατά την πρόσφατη απεργία, έδειξαν με τις επεμβάσεις τους τις πιο πραχτικές μεθόδους αντιφασιστικής ζύμωσης και πάλης μέσα στους ανέργους. Η προκήρυξη της υποδηματεργατικής φράξιας του Σπαρτάκου είναι το μοναδικό σοβαρό πολιτικό ντοκουμέντο κατά του φασισμού που απευθύνθηκε σε ανέργους και εργαζόμενους της Θεσσαλονίκης.

*□ *□ *

Το καθήκον της αντιπολίτευσης δεν είναι μόνο να υποδείξει στο κόμμα το σωστό δρόμο για την οργάνωση της πάλης των ανέργων, ούτε μόνο να διαφωτίσει και να ξυπνήσει τη συνείδηση των μελών μπροστά στους μεγάλους κινδύνους που κλείνει η παραμέληση τόσον καιρό των καθηκόντων απέναντι στο κίνημα των ανέργων από τη σταλινική γραφειοκρατία. Καθήκον των αντιπολιτευτικών πυρήνων είναι, μαζί μ' αυτό, να πάρουν την ενεργό πρωτοβουλία, μέσα σε κάθε συνοικία, για την οργανωτική συσσωμάτωση των ανέργων, να βοηθήσουν τις κομματικές οργανώσεις σ' όλες τις κινητοποιήσεις και τις καμπάνιες για τα συμφέροντα των ανέργων, και να τεθούν οι ίδιοι επικεφαλής των κινητοποιήσεων αυτών μέσα σε κάθε συνοικία και σε κάθε πόλη, όπου η σταλινική γραφειοκρατία νεκρώνει την πρωτοβουλία του Κόμματος και το κάνει ανίκανο να ανταποκριθεί στα υπέρτατα πολιτικά καθήκοντα της σημερινής στιγμής.

Π. ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Παντελής Πουλιόπουλος: Η Οργάνωση του Κινήματος των Ανέργων (Δεκέμβρης 1931)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Παρασκευή, 27 Ιανουάριος 2012 09:56 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 14 Μάρτιος 2012 16:11

(*)Το ΤΑΚ βοηθάει, όπως βοηθάει, τους ανέργους μόνο αν έκαναν 180 μεροκάματα το χρόνο. Όσοι δεν τα έκαναν, μένουν αβοήθητοι! Ο νομοθέτης του ΤΑΚ προφανώς δέχεται ότι ο καπνεργάτης που έμεινε άνεργος 180 μέρες ασφαλώς θα πέθαινε, απαλλάσσοντας έτσι και το νομοθέτη από κάθε φροντίδα για αυτόν.
